

Niekoľko vypočutých prosieb na príhovor mojej matky

Je viac-menej prirodzené, že
mám veľkú dôveru v príhovor
mojej mamy, Laurity Busca
Otaegui, u Boha.

03.08.2022

Často sa na ňu obraciam. Vlastne
zakaždým, keď niečo potrebujem. Či
už sú to dôležité veci alebo len
drobné problémy, s ktorými sa
stretávam počas dňa. Stáva sa to dosť
často a pomoc prichádza vždy – keď

niečo stratím, napríklad náušnice alebo skôr len ich uzáver. Stalo sa mi niekoľkokrát, že stratím jeden, zverím to príhovoru, a onedlho alebo nasledujúci deň ho nájdem. Tiež ju prosím, aby mi pomohla s počítačom, ktorý používam v práci. Často je pomalý alebo sa zastaví... stačí pohľad na kartičku pre súkromnú pobožnosť, ktorú mám vždy pri sebe, a problém sa nejakým spôsobom nakoniec vyrieši.

Dost často mi pomáha s dochvilnosťou – aby prišiel autobus, na ktorý čakám, nie vždy sa to podarí, to je jasné, alebo keď neprídem včas, tak aby to nemalo zlé následky.

Keď musím niečo v práci napísať alebo urobiť recenziu nejakej knihy, prosím ju, aby mi vnukla vhodné slovo vo vete, ktorú sa mi nedarí zostaviť, alebo aby som sa vedela správne vyjadriť, často kriticky, k

nejakému dokumentu alebo spisu, no spôsobom zdvorilým, čo ona obvykle vedela: povedať pravdu s úsmevom na perách, bez urážky.

Okrem týchto viac-menej všedných situácií sa každý deň modlím kartičku a prosím ju aj za závažnejšie úmysly za ľudí, ktorých som jej zverila. Niektoré z týchto vecí sa už vyriešili alebo sa zlepšujú.

Napríklad ju prosím za manželstvo mojej priateľky Márie. Nevodí sa jej zle, ale zdalo sa mi, že potrebuje trocha postrčiť. Pred týždňom som sa s ňou stretla a povedala mi, že je tehotná. Povedala som jej, že sa za ňu už niekoľko mesiacov prihováram u Boha prostredníctvom mojej matky, aby boli spolu a ich manželstvo sa posilnilo. Teraz, okrem toho, že je s tehotenstvom spokojná, obracia sa tiež na moju matku a prosí ju za svoju rodinu.

Ďalšia priateľka mi rozprávala o svojej vedúcej, ktorá je veľmi náročná a dáva jej toľko práce, že je už na pokraji zrútenia. Povedala mi, že šéfka je vydatá a má problémy s deťmi. Konkrétne má dospievajúcu dcéru, ktorá trpí častými záchvatmi podráždenosti a snáď kvôli tomu je potom v práci nervózna a prenáša to na svoje podriadené. Dohodli sme sa, že poprosíme moju matku, aby zasiahla a utíšila tieto záchvaty. Po lete mi povedala, že dospievajúca dcéra je v poslednej dobe celkom pokojná a zdá sa, že jej povaha sa zlepšuje.

V marci ma pozvala na obed dcéra dávnej priateľky mojej matky, Mariajosé, ktorá má asi šesťdesiat rokov. Naše matky boli blízke priateľky, ale obe už zomreli. Na obede boli s nami aj jej manžel a strýko, ktorý má vyše osemdesiat rokov. Manžel, troška impulzívny, začal pri nejakej politickej téme

kritizovať Svätého Otca a Cirkev a konkrétne sa vyjadril v prospech antikoncepcných prípravkov. Vedela som, že jeho žena s ním prakticky vo všetkom súhlasí a strýko tiež. Keďže som bola pozvaná, neodvážila som sa postaviť proti nim. Bolo mi to však proti srsti a okrem toho som ani veľmi nemala príležitosti sa vyjadriť. Vrátila som sa domov celá vykoľajená, lebo som nepovedala svoj názor a ani neobhajovala učenie Cirkvi. Zverila som to teda pod ochranu svojej matky a nasledujúci deň som napísala list Marii José, kde som jej napísala, že som nevedela prezentovať svoje stanovisko, ale keďže mi príde neslušné nekomunikovať s ňou úprimne, chcem jej aspoň takto povedať, že súhlasím s tým, čo hovorí pápež a učiteľský úrad Cirkvi. Odoslala som list a poprosila matku, aby môj vzťah s Mariou José neochladol, ale aby sme boli aj naďalej priateľkami. Uplynulo niekoľko mesiacov bez toho, aby som

o nej niečo vedela. O nejaký čas mi zavolala, aby sme si znova pohovorili o iných veciach, o jej deťoch a príbuzných. Akoby sa znova obnovilo priateľstvo, ktoré sa kvôli nejakej nezhode prerušilo. Bola som znova pozvaná na obed a tento raz boli všetci oveľa pokojnejší. Hovorili sme o potrate, proti ktorému sa bez výhrad postavila. Každý deň prosím svoju matku, aby priateľstvo s Mariou José viedlo moju priateľku bližšie Cirkvi.

V rodine máme jedného staršieho a chorého člena, ktorý potrebuje, aby sa o neho niekto v noci staral. Už šesť mesiacov zamestnávame Gladis, Peruánku, ktorá po nociach takto pomáha. Gladis sa postupne začleňuje do domácnosti, viac nás spoznáva a má našu veľkú dôveru. Asi pred tromi mesiacmi nám rozprávala o svojom bratrancovi, ktorý nedávno prišiel z Peru, bez dokladov, hľadať prácu. Pravdou je,

že nájsť prácu práve v tomto krízovom období nie je vôbec ľahké. Aj keď je vyštudovaný inžinier, je pripravený zobrať akúkoľvek prácu. Povedala som jej o mojej matke a rozhodli sme sa každý deň modliť kartičku, aby jej bratranec našiel prácu. Zo začiatku si našiel prácu na dve hodiny denne, ale bolo jasné, že na živobytie to nestačí a okrem toho nemal žiadnu zmluvu. Ďalej sme sa na tento úmysel denne modlili. Asi pred dvoma týždňami k nám prišla veľmi spokojná: vzali ho do jedného solídneho podniku, kde bude môcť využiť svoju odbornosť. Som si istá, že zasiahla moja maminka, lebo vždy bola veľmi pozorná k potrebám tých, ktorí s nami doma žili.

Toto leto ma prišla navštíviť priateľka Júlia. Má okolo štyridsať rokov, vyštudovala právo a celú dobu pracovala v jednej politickej strane na mestskom úrade v Barcelone. Už nejaký čas strácala ilúzie o politike,

ale svoje miesto si držala, pretože ju živilo. Zrazu, keď prišlo k zmenám v politických záujmových skupinách, jej prestávali dávať prácu a na konci mesiaca ju vyhodili z dôvodu reorganizácie v politickej štruktúre. Prišla ma navštíviť celá skrúšená. Pokúšala sa nájsť si inú prácu, posielala životopisy, chodila na pohovory, no bezúspešne. Okrem toho bola trochu aj v depresii. Zdalo sa jej, že v jej veku je ťažké dať sa na inú profesionálnu dráhu. Povedala som jej o mojej matke a dala som jej kartičku pre súkromnú pobožnosť. Dohodli sme sa, že sa ju budeme každý deň modliť, aby videla jasnejšie, ktorým smerom sa má vydať a aby si našla prácu. Na konci leta ma znova navštívila: ponúkli jej možnosť odísť do Bologne (v Taliansku) na štipendium, aby sa špecializovala na talianske právo. Hovorí taliansky a berie to ako príležitosť, ktorá sa jej neočakávane ponúka. Pripisujem túto vypočutú

prosbu mojej matke a ďalej sa
modlím, aby si po skončení štípendia
našla stabilnú prácu.

G.O.L.B., Barcelona

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/niekolko-
vypocutych-prosieb-na-prihovor-mojej-
matky/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/niekolko-vypocutych-prosieb-na-prihovor-mojej-matky/) (06.08.2025)